

era tanta l'eufòria i dedicació impreses al seu cant que fins i tot tapava la resta dels músics. De tota manera els desitjo moltes benaurances per la troballa que val la pena conservar.

I ja per acabar, no puc oblidar de desitjar a aquests vuit saludables músics que l'èxit que arreu els acompanya sia cada dia més esclatant, recolzant-los perquè no es cansin de treballar desafiant complaences acomodaticies que es paguen cares.

Sort, salut i feina, amics, i fins la propera.

DUO FONOHR

Dia: Diumenge, 9 d'octubre.

Hora: Matinal, a les 12.

Lloc: Casa de Cultura Sant Francesc.

Grup: DUO FONOHR. "Jazz in Duo".

Com en totes les activitats d'aquesta vida, si vols fer una feina ben feta és molt recomanable fer-la poc a poc, sense pressa ni a cremadent. Com es obvi, la gent de Jazz-Club hem tingut sempre molt en compte de fer les coses pam a pam, i no deixar voleiar massa els coloms.

Aviat farà cinc anys que vam decidir de tornar tirar endavant el que s'havia deixat encorat en el temps. La ferma decisió de continuar la tasca que a l'any 1935 van iniciar aquells formidables homes en constituir el Jazz-Club, som ara nosaltres els qui tenim la responsabilitat de no embrutar la imatge d'allò que en el seu moment amb tant d'esforç i amor es va enaltir. Es per això que la taleia a fer ha de ser tocant de peus a terra, perquè el nom del Club s'engrandeixi, s'ennobleixi i es dignifiqui, cada dia més i més.

Tanmateix una de les nostres missions més importants és la de fer arribar a la quantitat màxima de gent possible els goigs i les vibracions del directe. I per això vam proposar de retrobar-nos el segon diumenge d'octubre, com sempre, a l'acollidor escenari del carrer Espí i Grau per assistir a un concert ben atípic, a càrrec d'uns músics alemanys. Atípic perquè eren flauta i guitarra

acústica, tocant temes de jazz. Si més no, original sí que ho era.

Amb tota sinceritat, al començament de la sessió tenia els meus dubtes de l'efectivitat i de l'ofici, d'aquesta gent, però també tinc de dir, amb tota honradesa, que la meva foscor es va anar aclarint a cada nota que treien amb una saviesa i una senzillesa sense límits, dels seus instruments.

L'experiència va ser del tot grata i molt simpàtica. Per més satisfacció nostra, la resposta del públic va ser molt important, a l'aplegar-se força gent per a gaudir de les evolucions d'aquests dos bons músics.

Paolo Fornara, a la flauta, i Bern Neurohr, a la guitarra acústica, van començar amb un tema clàssic del sò "brasileiro" (Bossa-Nova), i ja aquí, en aquesta primera presa de contacte es va deixar entreveure el que serà el recital. Guardant una alternança, seguirien altres peces del mateix estil, i alguns números de Jazz Modern. Amb una professionalitat a prova d'erudits varen anar desgranant les dues parts de l'acte, consumint minut a minut unes dues hores molt ben aprofitades.

Va ser una d'aquelles actuacions en que cada nota i cada instant té la seva importància, puix no pots deixar escapar res de res, tot et captiva com un somni que no voldries que acabés mai, pres d'un magnetisme que no et deixa moure del seient. Les aurèoles sonores d'aquest dos instrumentistes no deixaven res a l'atzar, tot estava assajat, i molt ben compenetrats, de tal manera que va sortir a la perfecció donant una clara mostra del seu mestratge. Certament, el que més caracteritza els alemanys és precisament això, el milímetre, el no deixar res a l'atzar. I així va ser que fins en els solos van estar genials, oferint un treball molt net i una afinatitat d'idees amb un encís sorprenedor.

De l'Alemanya vingueren, i sortosament de casa nostra ens tragueren!

Gràcies, amics, per les bones estones que ens varen fer passar.

Adeusiau! Aufwiedersehen! ...

J. SARAROLS